

- b. Jeżeli na pytanie 6 zostanie udzielona odpowiedź, w myśl której problemy techniczne należące do nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu stanowią nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu pkt 22 [ww. wyroku Wallentin], a problem techniczny wystąpił samoistnie i nie jest następstwem nieprawidłowego dozoru, ani nie został wykryty podczas wykonywania regularnej kontroli (ww. w opisie stanu faktycznego kontrole A-D oraz Daily Control), to czy ten problem techniczny wpisuje się w ramy wykonywania działalności przez przewoźnika lotniczego oraz czy mógł on nad nim zapanować, czy też nie w rozumieniu ww. pkt 26?
- c. Jeżeli na pytanie 6 zostanie udzielona odpowiedź, w myśl której problemy techniczne należące do nieoczekiwanych wad mogących wpłynąć na bezpieczeństwo lotu stanowią nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu pkt 22 [ww. wyroku Wallentin], a problem techniczny wystąpił samoistnie i nie jest następstwem nieprawidłowego dozoru, ani nie został wykryty podczas wykonywania regularnej kontroli (ww. w opisie stanu faktycznego kontrole A-D oraz Daily Control), to z jakimi okolicznościami ten problem techniczny musi być związany i kiedy okoliczności te należy uznać za nadzwyczajne, tak żeby można się było na nie powołać w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia?
- 8) Przewoźnik lotniczy może powołać się na nadzwyczajne okoliczności tylko jeżeli jest w stanie dowieść, że odwołanie, względnie opóźnienie [lotu] jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć nawet wtedy gdyby podjęto wszelkie racjonalne środki. Czy trafny jest wniosek, iż podjęcie wszelkich racjonalnych środków rozumie się jako odnoszące się do uniknięcia zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności a nie do podjęcia środków mających na celu utrzymanie opóźnienia w granicach 3 godzin, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt c-iii) rozporządzenia nr 261/2004 w związku z pkt 57-61 wyroku w sprawach połączonych C-402/07 Sturgeon i in.⁽³⁾?
- 9) W zasadzie można wyobrazić sobie dwa rodzaje środków służących ograniczeniu opóźnienia wynikającego z wystąpienia problemów technicznych do maksymalnie 3 godzin: z jednej strony przechowywanie zapasu części zamiennych w różnych miejscach na świecie, a więc nie tylko na lotnisku macierzystym przewoźnika lotniczego, a z drugiej strony przebookowanie pasażerów na inny lot. Czy decydując o ilości przechowywanych części wymiennych oraz o miejscach ich składowania na świecie przewoźnicy lotniczy mogą przyjąć za punkt wyjścia to co jest zwykle praktykowane w tym sektorze, również przez przedsiębiorstwa związane rozporządzeniem tylko w pewnym zakresie?
- 10) Czy rozstrzygając kwestię tego, czy podjęto wszelkie racjonalne środki w celu ograniczenia opóźnienia wynikającego z wystąpienia problemów technicznych wpływających na bezpieczeństwo lotu, sąd musi wziąć pod uwagę okoliczności potęgujące skutki opóźnienia, takie jak okoliczność, iż samolot, którego dotyczy problem techniczny, zanim – tak jak w niniejszej sprawie – powrócił do swojej macierzystej bazy musi wylądować na większej liczbie lotnisk, co może spowodować jeszcze większą stratę czasu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

⁽²⁾ Wyrok Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771

⁽³⁾ Wyrok Sturgeon i in. w sprawach połączonych C-402/07 i C-432/07, EU:C:2009:716

**Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 3 kwietnia 2014 r. w sprawie T-356/
12 Debonair Trading Internacional Ld^a przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 3 czerwca 2014 r. przez
Debonair Trading Internacional Ld^a**

(Sprawa C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Debonair Trading Internacional Ld^a (przedstawiciel: T. Alkin, barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene pkt 2 sentencji wyroku, w którym oddalono skargę w pozostałej części;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania wraz ze wskazaniem co do właściwych przepisów prawa;
- obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera się na jednym zarzucie, to jest na naruszeniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾. Podsumowując podnosi ona, że Sąd naruszył prawo ograniczając okoliczności, w których może zaistnieć prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd między rodziną znaków towarowych a późniejszym znakiem towarowym. Tytułem zarzutu ewentualnego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie dokonał całościowej oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, ponieważ nie uwzględnił wszystkich istotnych czynników.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 czerwca 2014 r. – Banco de Santander S.A.

(Sprawa C-274/14)

(2014/C 303/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco de Santander S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 decyzji [2011/5/WE]⁽¹⁾ Komisji Europejskiej z dnia 28 października 2009 r. w sprawie amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach C 45/07 należy interpretować w ten sposób, że uzasadnione oczekiwania, uznane w art. 1 ust. 2 i we wskazanym w nim zakresie, powinny być uznane za mające zastosowanie do odliczenia amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy zgodnie z art. 12 ust. 5 TRLIS w związku z pośrednim nabyciem udziałów w spółkach niebędących rezydentami dokonanym z racji bezpośredniego nabycia spółki holdingowej niebędącej rezydentem?